

Η στρατιωτική θητεία βλάπτει σοβαρά την υγεία.

Μετά το σχολείο, και γι' αυτούς που θα συνεχίσουν κάποιες σπουδές, μετά τη σχολή... ο στρατός. Ένα κενό. Μια μαύρη τρύπα απ' την οποία δεν βγαίνεις πάντα χωρίς απώλειες. Δύο χρόνια χαμένα απ' την ζωή σου, έχουν πει όσοι έχουν περάσει απ' αυτόν τον βάρβαρο θεσμό. Και πράγματι έτσι είναι. Αναγκάζεσαι να κόψεις με φίλους, γνωστούς και αγαπημένα πρόσωπα, γιατί πρέπει πρώτα απ' όλα να αγαπάς την πατρίδα και το έθνος και μετά όλους τους άλλους, έτσι έχουν πει κάποιοι άλλοι έξυπνοι. Ο στρατός αποτελεί το όριο μετάβασης από την ξεγνοιασιά των πρώτων χρόνων της ζωής σου, τις πιλακίτσες και το χαβαλέ στις πλατείες και τους δρόμους, στη σοβαρότητα της ενηλικίωσης... στη διαμόρφωση του αντρίκειου και αμάσητου χαρακτήρα σου. Για δύο χρόνια θα πρέπει να σταματήσεις να σκέφτεσαι σαν παιδί και να αρχίσεις να σκέφτεσαι σοβαρά υπόψην τις δυσκολίες της ζωής. Και γι' αυτό σε προετοιμάζουν με τον καλύτερο τρόπο. Θα σε μάθουν να υπακούς στους «ανωτέρους» σου αλλά και να διατάζεις τους «κατωτέρους» σου. Θα σου μάθουν έννοιες όπως ρουφιανιά και γλείψιμο γιατί θα σου πουν, ότι μόνο με οδηγό αυτές τις «αρχές» θα μπορέσεις να σταθείς στα πόδια σου όταν θα γίνεις πια ένας καλός και χρήσιμος πολίτης για την κοινωνία. Θα σου διδάξουν την ιδεολογία της ομοιομορφίας, θα προσπαθήσουν να εξαφανίσουν όλα τα στοιχεία της προσωπικότητάς σου και θα σε κάνουν να αισθανθείς απλά ένα άβουλο ον. Ναι έτσι είναι, ένα άβουλο ον που θα γνωρίζει μόνο τα απαραίτητα: Πάνω απ' όλα η πατρίδα, δηλαδή το κράτος και τα αφεντικά... οι ένοπλες δυνάμεις είναι ο φύλακας άγγελος της χώρας μας, δηλαδή των εκμεταλλευτών μας.... η συμμετοχή σου σ' ένα πόλεμο γίνεται για την προστασία της πατρίδας, δηλαδή των καπιταλιστών σου απ' τους βάρβαρους εχθρούς... Ο θάνατός σου σ' ένα τέτοιο πόλεμο δεν θα είναι ένας απλός θάνατος. Θα είναι μια ηρωική θυσία για το έθνος, δηλαδή για τα φράγκα και τα συμφέροντά τους. Τέτοιους σκοπούς θέλουν να φτιάχνουν μεσ' το στρατό. Υπηκόους που θα ζουν, θα πολεμούν, θα σκοτώνουν και θα σκοτώνονται για τα μεγαλοαφεντικά.

Θα σου υπενθυμίσουν ακόμα, αν το έχεις ξεχάσει από το σχολείο, πως η ελληνική φυλή έδωσε τα φώτα του πολιτισμού σ' όλο τον κόσμο και πως οι Έλληνες είναι λεβέντες, αγωνιστές και δεν φοβούνται κανέναν «γυφτοσκοπιανό», «βρωμοαλβανό», η κανένα «βάρβαρο Τούρκο» που απειλεί τα σύνορα της Ελλάδας «μας».

Πρέπει τέλος να ξέρεις πως ο στρατός χρησιμοποιείται ενάντια σε απεργίες (ως απεργοσπαστικός μηχανισμός) αλλά και σε κοινωνικές εκρήξεις ως μέσο καταστολής. Είναι πολύ πιθανόν λοιπόν να βρεθείς (και βέβαια δεν θα το επιλέξεις εσύ) αντιμέτωπος με ανθρώπους που πριν μπεις «μέσα» ήσασταν φιλαράκια. Τότε θα είναι ήδη αργά για να σκεφτείς τι και πως.

Αν λοιπόν δεν γουστάρεις να είσαι ένα γρανάζι του δολοφονικού τους μηχανισμού, αν δεν γουστάρεις να έχεις πάνω απ' το κεφάλι σου κάθε κομπλεξικό καραβανά, αν δεν γουστάρεις έννοιες όπως υπακοή, ομοιομορφία, τσατσιλίκι, αν δεν γουστάρεις όλες αυτές τις βλακειές περί εθνικής ανωτερότητας και εθνικής ομοψυχίας, αν δεν γουστάρεις τελικά να γίνεις κρέας για τις οβίδες και τα φράγκα τους, τότε πρέπει να σκεφτείς σοβαρά το ενδεχόμενο να μείνει η στρατιωτική θητεία απλά ένα όμορφο όνειρο των γονιών και των συγγενών σου οι οποίοι λαχταρούν το γιο τους έστολο με φόντο την ελληνική σημαία και την εικόνα της παναγίας και σφύζουν από υπερηφάνεια για το παλικαράκι τους. Αυτά ονειρεύονται όσοι πιστεύουν στο φασιστικής έμπνευσης τρίπτυχο: «Πατρίς, θρησκεία, οικογένεια». Η επιθυμία των γονιών σου δεν σημαίνει ότι είναι και επιθυμία δικιά σου. Εξάλλου εσύ θα φας το λούκι και άρα είσαι ο μοναδικός που πρέπει να αποφασίσεις. Η ζωή σου είναι πολύ σοβαρή υπόθεση για να την αφήσεις στα χέρια άλλων.

**ΔΙΗΜΕΡΟ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΠΟ-
ΛΕΜΟΥΣ
4-5 ΙΟΥΛΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**